

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vajnara a soudkyň JUDr. Hany Douskové a Mgr. Adély Kaftanové ve věci

žalobkyně: **Generali Česká pojišťovna a. s.** (dříve Česká pojišťovna a. s.)
IČ 45272956, sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Robertem Němcem, LL. M.
sídlím Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

za účasti: **Patrik S.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená advokátem Mgr. Janem Dáňou
sídlím Václavské nám. 837/11, 110 00 Praha 1

o nahrazení rozhodnutí Finančního arbitra, k odvolání Patrika S. (shora) proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 3. 9. 2019, č. j. 27 C 79, 80/2019-40

takto:

- I. **Rozsudek** Obvodního soudu pro Prahu 1 č. j. 27 C 79, 80/2019-40 ze dne 3. 9. 2019 **se zrušuje a řízení se zastavuje.**
- II. Generali Česká pojišťovna a. s. je povinna zaplatit Patriku S. k rukám advokáta Mgr. Jana Dáni na náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů částku 22 424 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně ve výroku I. nahradil nález Finančního arbitra č. j. FA/SR/ZP/555/2017-13 ze dne 5. 11. 2018 a rozhodnutí o námitkách č. j. FA/SR/ZP/555/2017-27 ze dne 13. 3. 2019, a to následovně: Výrok I. nález se nahrazuje tak, že návrh „žalovaného“ ze dne 19. 5. 2017 na vydání bezdůvodného obohacení včetně příslušenství se zamítá. Výrok III. nález se nahrazuje tak, že sankce podle § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč se neukládá a žalobkyně nebyla povinna ji zaplatit. Česká republika je povinna zaplatit žalobkyni částku 15 000Kč, která jí byla vyplacena žalobkyní na základě nález Finančního arbitra ze dne 5. 11. 2018 (shora) ve znění rozhodnutí o námitkách ze dne 13. 3. 2019 (shora), a to s příslušenstvím, do 3 dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku II. soud I. stupně rozhodl, že „žalovaný“ je povinen zaplatit žalobkyni částku 19 565 Kč, která mu byla vyplacena žalobkyní na základě rozhodnutí o námitkách ze dne 13. 3. 2019 (shora), a to s příslušenstvím, do 3 dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku III. zamítl žalobu „žalovaného“, že výrok I. nález se mění a zní takto: „Žalovaná“ Česká pojišťovna a. s. (shora) je povinna zaplatit žalobci Patriku S. (shora) částku 66 167 Kč s příslušenstvím. Výrokem IV. zamítl žalobu „žalovaného“ s požadavkem, že se ruší výrok II. nález. Ve výroku V. rozhodl, že „žalovaný“ je povinen zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 16 456 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám Mgr. Roberta Němce, LL. M.
2. Takto soud I. stupně rozhodl v řízení dle části páté o. s. ř. o žalobách podaných pojišťovnou a Patrikem S. Oba požadovali, aby soud znovu projednal a rozhodl věc dříve projednanou a rozhodnutou správním orgánem-Finančním arbitrem.

3. Finanční arbitr výrokem I. nálezu (shora) rozhodl, že pojišťovna je povinna zaplatit Patriku S. částku 17 000 Kč s příslušenstvím do 3 dnů od právní moci nálezu, výrokem II. zamítl návrh Patrika S. ve zbývající části a ve výroku III. rozhodl, že pojišťovna je povinna zaplatit sankci podle § 17a zákona o finančním arbitrovi ve výši 15 000 Kč do 15 dnů od právní moci nálezu. O podaných námitkách rozhodl dne 13. 3. 2019 tak, že námitky podané pojišťovnou a Patrikem S. se zamítají a dotčený nález Finančního arbitra se potvrzuje.
4. Patrik S. se v řízení před Finančním arbitrem domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši zaplaceného pojistného z důvodu neplatnosti pojistné smlouvy, kterou s ním pojišťovna uzavřela dne 5. 12. 2011. Finanční arbitr zjistil, že jsou neplatná ujednání účastníků v pojistné smlouvě o počátečních a správních nákladech a rizikovém pojistném, že tato ujednání nejsou oddělitelná od ostatních ujednání pojistných podmínek, a proto smlouva je neplatná jako celek. Po připuštění námitky promlčení vznesené pojišťovnou dospěl k závěru, že pojišťovna je povinna zaplatit Patriku S. z titulu neplatné pojistné smlouvy částku 17 000 Kč s příslušenstvím, a ve zbývající části jím uplatněný nárok zamítl. Pojišťovně uložil povinnost zaplatit sankci podle § 17a zákona o finančním arbitrovi, protože navrhovateli Patriku S. bylo, i když zčásti, vyhověno. Námitky podané oběma smluvními stranami byly zamítnuty a nález Finančního arbitra byl potvrzen.
5. Smluvní strany s rozhodnutím Finančního arbitra nesouhlasily a podaly žaloby podle části páté o. s. ř. Pojišťovna trvala zejména na tom, že pojistná smlouva je platná, že nárok uplatněný Patrikem S. je promlčen a pojišťovně byla nedůvodně uložena sankce podle zákona o finančním arbitrovi. Patrik S. trval na tom, že pojistná smlouva je neplatná jako celek, Finanční arbitr měl posuzovat neplatnost pojistné smlouvy ze všech hledisek, a jím uplatněný nárok není promlčen, tj. Finanční arbitr pochybil, když pojišťovně neuložil povinnost, aby Patriku S. uhradila částku 66 167 Kč s příslušenstvím.
6. Soud I. stupně ve smyslu ust. § 250b odst. 1 o. s. ř. podané žaloby projednal společně. Po provedeném řízení dospěl zejména k závěru, že pojistná smlouva je platná (byla uzavřena v souladu se zákonem), že námitka promlčení vznesená pojišťovnou nebyla v rozporu s dobrými mravy a že právo Patrika S. na náhradu škody, resp. na vydání bezdůvodného obohacení je promlčeno. Protože nárok pojišťovny je důvodný, soud ve výrocih I. a II. napadeného rozsudku rozhodl, jak uvedeno. Ve výrocih III. a IV. zamítl žalobu podanou Patrikem S. Výrok o náhradě nákladů řízení zdůvodnil ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., s tím, že v řízení byla úspěšná pojišťovna, a proto má právo na náhradu nákladů vzniklých právním zastoupením.
7. Proti tomuto rozsudku podal odvolání Patrik S. z důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2 písm. e), g) a c) o. s. ř. Vytýkal soudu I. stupně nesprávná skutková zjištění. Namítal, že v řízení nebylo prokázáno, že by účastník v okamžiku uzavření pojistné smlouvy měl jakoukoliv informaci o tom, že pojišťovna bude účtovat na vrub kapitálové hodnoty náklady a poplatky. Skutková zjištění o tom, že pojistná smlouva stanovila v pojistných podmínkách konkrétní mechanismus výpočtu počátečních a správních nákladů a rizikového pojistného v souladu s právními předpisy účinnými ke dni uzavření smlouvy, není podložen provedenými důkazy. Soud nesprávně konstatoval, že účastník neunesl břemeno tvrzení a důkazní břemeno ohledně skutečností zakládajících absolutní neplatnost pojistné smlouvy. Napadená smluvní ujednání jsou neplatná ve smyslu § 55 dříve platného občanského zákoníku, protože jsou zneužívajícími ujednáními ve smyslu článku 3 Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 a § 56 dříve platného občanského zákoníku, a soud I. stupně měl k jejich posouzení přistoupit z úřední povinnosti. Rovněž bylo porušeno právo účastníka na spravedlivý proces. Soud se zabýval otázkou promlčení nároku účastníka, i když posoudil pojistnou smlouvu jako platnou, což bylo nejen neekonomické, ale i nelogické. Soud nerozhodl o nároku účastníka v plném rozsahu, tj. nerozhodl o jeho požadavku, že jsou

zmíněná ujednání v pojistné smlouvě neplatná. Stanovisko soudu I. stupně je v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí Finančního arbitra i soudů. Rozsudek není dostatečně zdůvodněn a je nepřezkoumatelný. Z těchto důvodů Patrik S. navrhoval, aby byl napadený rozsudek zrušen nebo změněn tak, že se vyhovuje jím podané žalobě. Dodatečně podal návrh na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie tak, jak je formulována v podání ze dne 1. 11. 2019. Požadoval také, aby mu bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

8. Pojišťovna ve vyjádření k odvolání Patrika S. navrhovala, aby byl napadený rozsudek jako správný potvrzen a požadovala náhradu nákladů řízení. Zdůraznila, že nárok Patrika S. je promlčen, a že soud se měl zabývat otázkou promlčení před posouzením samotného nároku. Trvala na tom, že pojistná smlouva byla sjednána platně.
9. Patrik S. ve vyjádření ke stanovisku pojišťovny setrval na svých odvolacích výhradách.
10. V podání ze dne 15. 6. 2020 zástupce pojišťovny požádal o odročení nařízeného jednání odvolacího soudu na den 18. 6. 2020 a sdělil, že pojišťovna bere jí podanou žalobu zpět v celém rozsahu a žádá, aby bylo řízení zastaveno ve smyslu ust. § 96 odst. 2 o. s. ř. Zároveň zástupce pojišťovny sdělil, že pojišťovna uhradila finanční částku požadovanou Patrikem S. včetně úroků. K podání byl připojen doklad o provedené platbě (srovnaj podání na č. l. 104 a 105). Dne 26. 6. 2020 právní zástupce Patrika S. sdělil, že Patrik S. souhlasí s tím, že pojišťovna vzala žalobu zpět. Zároveň uvedl, že též Patrik S. bere žalobu zpět, protože pojišťovna uhradila žalovanou částku včetně příslušenství (č. l. 112 a 113). Zástupce Patrika S. vyčíslil náklady řízení vzniklé zastoupením před soudy obou stupňů. Jedná se o odměnu advokáta za 10 úkonů (převzetí zastoupení, koncipování předžalobní výzvy, podání žaloby, účast při jednání před soudem I. stupně, odvolání, přípis z 1. 11. 2019, vyjádření, doplnění tvrzení a důkazů, účast při jednání dne 18. 6. 2020 a další přípis) + 10x paušál po 300 Kč = 34 000 Kč + DPH 21% = 7 140 Kč. Dále účtoval soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a soudní poplatek za odvolání ve výši 2 000 Kč. Celkem požadoval náhradu nákladů řízení ve výši 46 140 Kč. V podání ze dne 21. 7. 2020 pojišťovna sdělila, že souhlasí s tím, že Patrik S. vzal žalobu zpět, a že nesouhlasí s vyčíslením náhrady nákladů řízení. Účtována byla odměna advokáta za 10 úkonů po 3 100 Kč, z toho ve dvou případech za přípis. Krátký přípis bez alespoň základního právního či skutkového rozporu nelze považovat za úkon dle § 14 odst. 2 advokátního tarifu, resp. přípisy by soud měl vyhodnotit maximálně jako půl úkonu dle § 11 odst. 2 advokátního tarifu. Pojišťovna nesouhlasí ani s tím, že je požadována náhrada odměny advokáta za vyjádření k výzvě soudu ohledně rozhodnutí bez nařízení jednání. Za tento úkon by soud neměl přiznat žádnou náhradu. Má za to, že odměna advokáta by měla být snížena dle § 14b advokátního tarifu.
11. Podle § 222a odst. 1 o. s. ř. vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné. Podle odstavce 2 jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.
12. V tomto případě bylo řízení dle části páté o. s. ř. vyvoláno žalobami podanými Patrikem S. a Českou pojišťovnou a. s. (nyní Generali Česká pojišťovna a. s.), v nichž bylo požadováno, aby soud rozsudkem nahradil rozhodnutí Finančního arbitra, se kterým žalobci nesouhlasili. Soud obě věci projednal společně a po provedeném řízení rozhodl rozsudkem č. j. 27 C 79, 80/2019-40. Proti rozsudku podal odvolání Patrik S. Dříve, než odvolací soud o odvolání Patrika S. rozhodl, vzali oba žalobci (Patrik S. i pojišťovna) jimi podané žaloby zcela

zpět. Patrik S. vzal žalobu zpět poté, kdy pojišťovna zcela uhradila požadovanou finanční částku včetně příslušenství. Protože ke zpětvzetí žaloby došlo za odvolacího řízení, je namístě, aby o zpětvzetí žaloby rozhodl odvolací soud ve smyslu ust. § 222a o. s. ř. (§ 245). Každý z žalobců projevil souhlas s tím, že druhá strana vzala žalobu zpět.

13. Se zřetelem ke zjištění, že oba žalobci vzali za odvolacího řízení jimi podané žaloby zpět v plném rozsahu, a že každý z nich souhlasil se zpětvzetím žaloby druhou stranou, odvolací soud rozsudek soudu I. stupně zrušil a řízení zastavil.
14. Patrik S. vzal žalobu zpět pro chování pojišťovny, a proto pojišťovna je povinna nahradit Patriku S. náklady řízení vzniklé zastoupením advokátem a úhradou soudních poplatků (§ 146 odst. 2, § 245 o. s. ř.).
15. Patrik S. požadoval náhradu nákladů řízení v podobě odměny advokáta za 10 úkonů po 3 100 Kč, z toho úhradu odměny advokáta za 6 úkonů po 3 100 Kč pojišťovna uznává, avšak není ochotna hradit 3 100 Kč za další úkony = 2x přípis advokáta. Protože nejde o žádný z úkonů vyjmenovaných v ust. § 11 odst. 1 a 2 advokátního tarifu, odvolací soud náhradu těchto nákladů Patriku S. nepřiznal. Totéž platí o účtovaném úkonu = vyjádření ohledně výzvy, zda soud ve věci může rozhodnout bez nařízení jednání. Patriku S. vznikly účelně vynaložené náklady v podobě odměny advokáta za 6 úkonů (převzetí zastoupení včetně předžalobní výzvy, podání žaloby, účast při jednání před soudem I. stupně, odvolání, doplnění tvrzení a důkazů, účast při jednání před odvolacím soudem) po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4, písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (12 600 Kč), dále paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč za 6 úkonů (1 800 Kč) + 21% DPH ve výši 3 024 Kč, celkem 17 424 Kč. Dále Patrik S. uhradil soudní poplatek za žaloby ve výši 3 000 Kč a z odvolání ve výši 2 000 Kč. Celkem Patriku S. vznikly náklady ve výši 22 424 Kč. Odvolací soud podotýká, že neshledal důvod pro použití ustanovení § 14b advokátního tarifu, protože jde o věc složitou zejména po právní stránce a o zastupování advokátem v jedné z prvních projednávaných věcí tohoto typu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze za podmínek § 237 o. s. ř. podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do 2 měsíců od doručení písemného vyhotovení usnesení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1. Přípustnost dovolání je oprávněněn zkoumat jen odvolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 24. července 2020

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu